

28.11.2013

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
Нови Београд, Булевар Михајла Пупина бр.16
Посл.бр. 5-Ив-6707/13
Дана 05.11.2013. године

ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Виолета Игњатовић, као судија појединац у извршном поступку извршног повериоца **Желька Јурића** из Београда, ул.Савска бр.15/II/5 чији је пуномоћник Александра Златић, адвокат из Београда, ул.Савска бр.15/II/5 против извршног дужника **Републике Србије-Министарство унутрашњих послова** коју заступа Републички јавни правоборанилац, ул.Немањина бр.22-26 ради извршења на основу веродостојне исправе, ван рочишта, дана 05.11.2013. године донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ приговор извршног дужника **Републике Србије-Министарство унутрашњих послова** коју заступа Републички јавни правоборанилац изјављен дана 23.09.2013.године против решења о извршењу овог суда Посл.бр. 5-Ив 6707/13 од 12.09.2013.године у односу на оспорени износ од 31.125,00 динара као **НЕОСНОВАН**.

Образложење

Решењем о извршењу овог суда 5-Ив 6707/13 од 12.09.2013.године на предлог извршног повериоца дозвољено је извршење на основу веродостојне исправе против извршног дужника.

Извршни дужник је преко законског заступника дана 23.09.2013.године изјавио благовремен и дозвољен приговор наводећи да је потраживање извршног повериоца делимично основано и то за износ од 13.875,50 динара, док је указао на неоснованост потраживања у преосталом делу из разлога што је одредбама чл.229 ст.6 ЗКП-а прописано да осумњичени мора имати бранилаца при саслушању, али не и при уручењу решења о задржавању. Такође је истакао да је одредбама Правилника о висини награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности прописано да бранилац постављен по службеној дужности има право на награду прописану Адвокатском тарифом умањену за 50%, а поверилац своје потраживање није умањио сходно поменутом правилнику

Извршни поверилац је у одговору на приговор од 15.10.2013. године истакао да у свему остаје при поднетом предлогу за извршење, да су наводи извршног дужника неосновани будући да је ступањем на снагу новог Закона о адвокатури престао да важи и Правилник о висини награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности као подзаконски акт који своју правну снагу вуче из закона, као и да је висину потраживања определио у складу са јединим важећим прописом, односно Тарифом о награди и накнади адвоката (Сл.гланик РС бр.121/2012).

Одлучујући о наведеном приговору, у складу са овлачењем у смислу одредбе чл.49 став 2 ЗИО, суд налази да је приговор извршног дужника неоснован, а из следећих разлога:

Одредбом чл.23 став 1 Закона о адвокатури (Сл.гласник РС бр. 31/11) прописано је да адвокат има право на награду и накнаду трошкова за свој рад, у складу са тарифом коју доноси Адвокатска комора Србије, док у ставу 3 стоји да се висина награде за одбране по службеној дужности утврђује актом који доноси министар надлежан за послове правосуђа.

Одредбом члана 11 Тарифе о награди и накнади адвоката (Сл.гласник РС бр.121/2012). прописано је да се награда за рад адвоката утврђује према важећој тарифи у време обрачуна.

Из садржине веродостојне исправе на основу које је извршни поверилац предложио да суд одреди и спроведе извршење, произлази да је извршни поверилац сачинио обрачун награде и накнаде адвоката за рад по службеној дужности дана 22.07.2013.године, дакле у време важења Тарифе о награди и накнади адвоката (Сл.гланик 121/2012), а да је висина потраживања определена у складу наведеном тарифом с обзиром да су службене радње предузете у претходном кривичном поступку због кривичног дела насиља у породици из чл.194 КЗ-а.

Код овако утврђеног чињеничног стања, применом напред цитираних одредби, суд налази да је приговор извршног дужника неоснован.Ово из разлога што извршни дужник није доставио писане исправе којима би поткрепио своје наводе нити је на други начин учинио вероватним основаност својих тврђњи, а нарочито имајући у виду да на основу важећег Закона о адвокатури није донет подзаконски акт који би посебно регулисао начин обрачуна награде за рад адвоката за одбране по службеној дужности, па је суд имајући наведено у виду, применом одредбе чл.47, чл.49 став 3 ЗИО, донео одлуку као у изреци овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења приговор није дозвољен.

СУДИЈА

Виолета Игњатовић ср

За тачност отправка

